

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

František Hoza

O relativních chybách čísel neúplných. [I.]

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 18 (1889), No. 1, 5--9

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122426>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1889

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

bezprostředně s řadou bodů intenzitních do perspektivné polohy uvést.

S výhodou lze užití této konstrukce při oněch plochách zborcených, při nichž centrálný bod a délka parametru jednotlivých přímek jejich buď již z předu dány aneb snadno určitelné jsou, na př. při plochách konoidů, při šroubu ostrém a t. d.

O relativních chybách čísel neúplných.

Sepsal

F. HOZA,

ředitel vyšších reálných škol v Hradci Králové.

1. V učebních knihách matematických pohřešujeme téměř napořád nauku o relativních chybách čísel neúplných. Kterak nauka ta důležitá jest pro počítání praktické, vysvitá odtud, že vede k jednoduchým větám o počtu spolehlivých míst ve výsledku, jehož lze dosíci početními úkony čísly neúplnými.

Známo vůbec, že počtář bývá nad míru zdržován máje vyšetřiti meznou hodnotu pro absolutní chybu dobytého výsledku. Lépe poslouží jemu několik málo vět o počtu spolehlivých míst na základě relativních chyb čísel neúplných. Tyto věty umožňují též řešení úlohy opačné: určití totiž, na kolik spolehlivých míst sluší data úlohy početní vyvinouti, aby číslo výsledné obsahovalo určitý, napřed daný, počet spolehlivých míst.

Nauku o chybách relativních vyvinul sice už J. A. Serret ve svém „*Traité d'Arithmétique*“, avšak vývody a pravidla jeho postrádají namnoze té jednoduchosti, které vyžaduje praktický počtář. Nebudeme k vůli stručnosti srovnávati poučky své s poučkami Serretovými. Soudný čtenář sám ať rozhodne, zdali jsme mu posloužili tímto novým zpracováním.

2. *Neúplná čísla desetinná* vznikají trojím způsobem: skutečným měřením veličin, krácením čísel mnohomístých a početními úkony čísly neúplnými. Vzniklo-li neúplné číslo 14·263 *m* skutečným měřením, lze za to míti, že chyba v něm obsažená nepřesahuje 0·001 *m*, jestliže však povstalo skrácením čísla více-místého, bude chyba jeho menší než 0·0005 *m*. Neboť v prvním

případě zní úplné číslo buď $14\cdot263a\dots$, kdež $0 \leq a < 10$, aneb $14\cdot262b\dots$, kdež $0 \leq b < 10$, ve druhém však případě jest $0 \leq a < 5$ aneb $5 \leq b < 10$.

Jestliže konečně totéž neúplné číslo povstalo početními úkony z jiných čísel dílem úplných, dílem neúplných, bude spojeno s chybou, která závisí jednak na chybách daných čísel, jednak na zvláštní povaze úkonů početních.

3. *Absolutní chybou* neúplného čísla rozumíme číslo, které sluší přičísti k číslu neúplnému, aby vzniklo číslo úplné.

Značí-li a číslo neúplné, δ jeho absolutní chybu, jest $a + \delta$ úplnou hodnotou tohoto čísla. Absolutní chyba jest kladná, je-li číslo neúplné menší než hodnota úplná, avšak záporná, je-li číslo neúplné větší než hodnota úplná. Poměrné číslo $14\cdot263$ je spojeno s absolutní chybou buď kladnou buď zápornou, avšak co do prosté hodnoty vždy menší než 0·001. Zkrácené číslo $14\cdot263$ je spojeno s absolutní chybou buď kladnou buď zápornou, avšak co do prosté hodnoty vždy menší než 0·0005.

Mez absolutní chyby jest číslo, které udává takovou prostou hodnotu absolutní chyby, které tato ani nedosáhne ani nepřevyšší. Mez absolutní chyby poměrného čísla rovná se jednotce nejnižšího řádu tohoto čísla. Mez absolutní chyby zkráceného čísla rovná se 5 jednotkám řádu, jenž za nejnižším řádem tohoto čísla následuje. Značí-li a číslo neúplné, δ mez absolutní jeho chyby, jest úplné číslo vždy větší než $a - \delta$, ale menší než $a + \delta$. Výraz $a - \delta$ tvoří *spodní mez*, $a + \delta$ pak *vrchní mez* pro číslo úplné. Poměrnému číslu $14\cdot263$ náležejí meze $14\cdot262$ a $14\cdot264$; zkrácenému číslu $14\cdot263$ náležejí meze $14\cdot2625$ a $14\cdot2635$.

Jako čísla desetinná tak lze zkracovati i čísla celistvá. Číslo 5560819 lze zkrátiti na 5·6 millionů. Absolutní chyba činí $39181 < 50000$. Posledně uvedené číslo tvoří mez absolutní chyby. Úplné číslo leží v mezích 5550000 a 5650000.

4. O chybách absolutních platí tyto věty, jichž důkazy lze nalézt v obyčejných knihách učebných:

a) *Mez absolutní chyby součtu rovná se součtu mezních hodnot pro absolutní chyby sčítancův.*

b) *Mez absolutní chyby rozdílu rovná se součtu mezných hodnot pro absolutní chyby menšence a menšitele.*

c) *Mez absolutní chyby součinu dvou čísel obdržíme, když každé z těchto čísel násobíme meznou hodnotou absolutní chyby druhého a povstale součiny sečteme.*

d) *Mez absolutní chyby podílu dvou čísel se vypočte, když mez absolutní chyby součinu těchto čísel dělíme druhou mocninou dělitele.*

První z těchto vět obстоjí i tehda, když na místo mezných hodnot dáme absolutní chyby samy. Sluší též doložit, že meze vyplývající z pravidel uvedených lze nahraditi mezemi nižšími, když známe nejenom prosté hodnoty absolutních chyb nýbrž i jejich znaménka. Tu třeba jen algebraické hodnoty mezných chyb k číslům daným připojiti a potom úkony uložené provésti.

5. *Relativní chybou* neúplného čísla rozumíme podíl, který povstane, když absolutní chybu dělíme oným číslem neúplným.

Značí-li δ absolutní chybu neúplného čísla a , jest $\frac{\delta}{a}$ relativní jeho chybou. Zkrácenému číslu 14·263 přísluší mez absolutní chyby 0·0005 a tudíž jest jeho relativní chyba menší než $\frac{5}{142630}$

a tedy menší než $\frac{5}{100000}$.

Mez relativní chyby obdržíme, když mez absolutní chyby dělíme daným číslem neúplným.

Relativní chyba je tím menší, čím více číslic dané číslo obsahuje.

6. Zkrácené číslo 3·1416 je spojeno s meznou absolutní chybou $\frac{5}{10^5}$. Násobme dané číslo 10ti a obdržíme 31·416

s meznou absolutní chybou $\frac{5}{10^4}$. V obou případech povstane

však táž mez relativní chyby $\frac{5}{314160}$.

Odtud plynou věty:

a) *Relativní chyba neúplného čísla se nemění, když toto číslo mocninou 10ti buď násobíme aneb dělíme.*

b) *Relativní chyba neúplného čísla se nemění, když posuneme desetinnou tečku až za poslední jeho spolehlivé místo na pravo.*

Spolehlivým pak slove to místo, na kterém známe počet jednotek zevrubně a bez chyby. Avšak výjimku činí poslední spolehlivé místo, na kterém může absolutní chyba po případě působiti zvýšení neb snížení až o celou jednotku. Za posledním místem spolehlivým následuje v pravo první místo nespolehlivé, ježto se všemi dalšími místy obyčejně vynecháváme právě proto, že se na místa ta spolehnouti nemůžeme.

7. Relativní chyba čísla 74·628 je táž, jako u čísla 74628. Dejme tomu, že všechny dané číslice jsou spolehlivy. Je-li 74628 číslem poměrným, bude absolutní chyba jeho menší než 1, je-li však zkráceným, bude absolutní jeho chyba menší než 0·5.

V prvním případě je tedy mez relativní chyby

$$\frac{1}{74628} < \frac{1}{70000},$$

ve druhém však

$$\frac{5}{746280} < \frac{5}{700000}.$$

Značí-li vůbec α první platnou číslici v levo daného čísla, n počet spolehlivých jeho číslic platných, α pak počet jednotek, které tvoří mez absolutní chyby na místě za posledním spolehlivým v pravo následujícím, jest mez Δ pro chybu relativní určena vzorcem:

$$\Delta = \frac{\alpha}{\alpha \cdot 10^n}.$$

Mez relativní chyby vyjadřuje se zlomkem, jehož číselník udává mez absolutní chyby na prvním místě nespolehlivém, a jehož jmenovatel povstane, když ku první platné číslici připojíme tolik null, kolik spolehlivých míst dané číslo obsahuje.

Na př.

$$3 \cdot 1416, \quad \Delta = \frac{5}{300000}.$$

Není-li α blíže známo, sluší položit $\alpha = 10$, načež

$$\Delta = \frac{1}{\alpha \cdot 10^{n-1}}.$$

Mez relativní chyby neúplného čísla jest nanejvýš rovna jednotce dělené číslem, které obdržíme, když ku první platné

číslici připojíme tolik null, kolik ještě za ní spolehlivých míst následuje.

$$\text{Na př.} \quad 2\cdot354, \quad \Delta = \frac{1}{2000}.$$

8. Z mezné hodnoty Δ chyby relativní lze naopak souditi na meznou hodnotu δ chyby absolutní. Jestliže dané číslo mezi n spolehlivými místy obsahuje n' míst celistvých, tudíž $n - n'$ míst desetinných, jest

$$\delta = \frac{\alpha}{10^{n-n'+1}},$$

$$\Delta = \frac{\alpha}{a \cdot 10^n},$$

$$\text{tedy} \quad \delta = a\Delta \cdot 10^{n'-1}.$$

Je-li na př. první platná číslice 4, počet celistvých míst 2 a mez relativní chyby $\frac{1}{1000}$, jest

$$\delta = \frac{4 \cdot 10}{1000} = 0\cdot04,$$

pročež obsahuje dané číslo 3 spolehlivá místa.

Nemá-li dané číslo žádných platných číslic před desetinnou tečkou, posuneme prvé desetinnou tečku v pravo až za první platnou číslici. Na př. 0\cdot0048346 buď spojeno s meznou chybou relativní $\frac{1}{1000}$. Táž relativní chyba přísluší číslu 4\cdot8346, v němž

$$a = 4, \quad \Delta = \frac{1}{1000}, \quad n' = 1, \quad \text{a tudíž} \quad \delta = \frac{4}{1000} = 0\cdot004.$$

Absolutní chyba původního čísla je tedy 0\cdot000004.

(Dokončení.)

0 řešení kvadratických rovnic logaritmů Gaussovými.

Podává

Dr. K. Zahradník,

professor při universitě Františka Josefa v Záhřebě.

Jak lze s prospěchem upotřebiti logaritmů Gaussových při řešení rovnic kvadratických v případě, že jsou dány loga-